

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2Csp/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200280
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8418200280.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobkyne: K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX D. J., právne zastúpenej Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 484 914 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie sumy 656,46 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 656,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 656,46 eur od 13.03.2018 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 02.02.2018 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 656,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 656,46 eur od 14.10.2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ požiadala žalovaného ako dodávateľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej predložil Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorý vyplnil jeho finančný agent a žalobkyňa ho dňa 24.9.2013 podpísala s niektorými podmienkami, a to: úver vo výške 1200,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka 64,29 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,00 %, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná RPMN 46,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 632,61 eur. Uviedla, že žalovaný jej následne schválil revolvingový úver s týmito podmienkami: úver vo výške 1200,- eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, s mesačnou splátkou 64,29 eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 2700,18 eur, RPMN za úver 69,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,00%, priemernou RPMN 46,06%, poskytnutou čiastkou revolvingu 632,61 eur a sadzbou úrokov z omeškania 5,5%. Je nepochybné, že uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, preto musí obsahovať náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnej úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok zahŕňajúc prvú a poslednú splátku, absentuje údaj o presnej výške úveru. V zmluve je nesúlady ohľadne výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 návrhu na uzavretie zmluvy nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedeným

v akceptácii návrhu v bode 6. Zmluva obsahuje nesprávny výpočet RPMN, výška úrokovej sadzby je vyššia ako výška RPMN. Zároveň poukázala na to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobkyne. Snažil sa len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech spotrebiteľa a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu patrí odplata a zakrýval tým podstatu, že žalobkyni nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním v bode 10 Zmluvných dojednaní, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobcovi nižší úver, ako bolo dojednané. S poukazom na uvedené skutočnosti uviedla, že je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vyplateného úveru vo výške 1.027,21 eur žalobkyňa zaplatila žalovanému za obdobie do 13.10.2016 sumu 1.683,67 eur. Rozdiel medzi plnením predstavuje sumu 656,46 eur, ktorú si uplatňuje žalobkyňa titulom bezdôvodného obohatenia, keď predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a navyše ide o plnenie bez právneho dôvodu, resp. z neplatného právneho úkonu.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa označila a predložila žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvné dojednanie Zmluvy o revolvingovom úvere, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi- Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a kartu klienta.

4. Súd v skrátenej konaní o podanej žalobe rozhodol platobným rozkazom č. k. 2Csp/13/2018-14 zo dňa 07.03.2018, proti ktorému žalovaný podal odpor s vecným odôvodnením a súd uznesením zo dňa 06.09.2018 zrušil platobný rozkaz.

5. Žalovaný v podanom odpore nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s tým, že úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že body 5 a 6 neobsahujú identické údaje, tak pre vznik zmluvy je dôležité, že obsahuje všetky obligatórne náležitosti, pretože len vtedy, ak by tieto náležitosti neobsahovala, nedošlo by k vzniku zmluvy. Tvrdenia žalobkyne o neuzavretí zmluvy v písomnej forme sú nedôvodné, nakoľko tak návrh zmluvy ako aj jeho akceptácia sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je v údajoch RPMN, ktorý sa objektívne dohodnúť nedá, čo vyplýva jednak z právnej úpravy ale aj zo súdnej praxe. Zákon o spotrebiteľských úveroch neurčuje, že nemôže byť v zmluve o revolvingovom úvere uvedená predpokladaná výška RPMN vzhľadom na revolvingový úver. Doba trvania zmluvy je uvedená v článku 9 zmluvných dojednaní, z ktorého vyplýva, že zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. V čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, keď je uvedené, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Zmluvné dojednanie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Deň poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru, z ktorého vyplýva aj termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní. Uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky vyžaduje zákon len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru medzi sporovými stranami nejde. Ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom by nemalo žiadny zmysel právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku. Pri tomto type úveru sa spláca len úrok, istina sa neamortizuje. K tvrdeniu žalobkyne o neuvedení presného údajov o výške úveru uviedol, že suma úveru vo výške 1.500,- eur jej bola poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobkyne. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný, či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“ tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade. K dohode o poskytnutí služby uviedol, že táto nebola podmienkou, ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ dohodu o poskytnutí služby v bode 8.6 uzavrieť nemusel, je individuálne uzavretou dohodou. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na neprimeranú odplatu za poskytnutý úver, je potrebné brať do úvahy, že pri porovnaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku od jej

poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Vzhľadom k uvedeným tvrdeniam žiadal, aby súd žalobu pre nedôvodnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedla, že žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdí, že došlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej podobe aj napriek odlišnostiam vo výške RPMN. Žalobkyňa vo svojom návrhu ale netvrdí, že údaj RPMN sa určuje dohodou ako sa mylne domnieva žalovaný, ale tvrdí, že v procese uzatvárania zmluvy je nesúlad medzi RPMN uvedeným v žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú tam vpísal žalovaný a v zmluve o revolvingovom úvere, ktorý tam opätovne vpísal žalovaný. Naďalej žalobkyňa tvrdí, že žalovaný neuviedol v úverovej zmluve termín konečnej splatnosti úveru, čo je neprijateľné z hľadiska normatívnej spotrebiteľskej ochrany. K dohode o poskytnutí služby uviedla, že ju považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto z tohto dôvodu započítanie pohľadávok titulom predmetnej dohody nemôže v kontexte ochrany spotrebiteľa obstať. Táto dohoda nebola podpísaná osobitne, bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy o úvere. Žalobkyňa ju nemala možnosť odmietnuť, nepodpísať, nakoľko zmluva možnosť takejto voľby ani neposkytovala. K výške odplaty poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 26/2011, podľa ktorého neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úroku, ktorá podstatne presahuje úrokovú sadzbu, úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Odplata uvedená v zmluve o revolvingovom úvere je úžernícka, viac ako šesťnásobne vyššia ako priemerná úroková sadzba pri úveroch poskytovaných bankami.

7. Okresný súd Kežmarok rozsudkom č. k. 2Csp/13/2018-76 zo dňa 04.06.2019 žalobe v celom rozsahu vyhovel tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 656,46 eur s 5 % úrokom z omeškania od 17.02.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Krajský súd Prešov po podaní odvolania žalovaným uznesením č. k. 1CoCsp/6/2020-118 zo dňa 08.04.2020 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie náležite si ujasniť predmet konania, teda výšku sumy, ktorú žalobkyňa proti žalovanému v tomto konaní uplatňuje a pokiaľ súd dospeje k záveru, že zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 24.09.2013 treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov, možno vychádzať len z rozdielu medzi skutočne vykonanými úhradami zo strany žalobkyne v prospech žalovaného a sumy, na ktorú vznikol žalovanému nárok.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 14.08.2020, na ktoré sa nedostavili žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Neúčast' žalobkyne na pojednávaní súdu ospravedlnila jej právna zástupkyňa. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobkyne, žalovaného a jeho právneho zástupcu.

9. Žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní súdu k podanej žalobe uviedla, že na nej v celom rozsahu trvá, nakoľko má zato, že zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch vykazuje nedostatky uvedené v podanej žalobe a vyjadrení zo dňa 4.10.2018, pričom úver pre uvedené nedostatky považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Keďže žalobkyni bola poskytnutá pôžička v skutočnej výške 1.027,21 eur a žalobkyňa z tejto sumy uhradila sumu 1.683,67 eur rozdiel vo výške 656,46 eur považuje za bezdôvodné obohatenie a žiada ho vydať. Na základe uvedeného žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 656,46 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 17.2.2017 do zaplatenia, pričom tento dátum stanovila ako deň nasledujúci po poskytnutí poslednej platby zo strany žalobkyne. V prípade, ak by sa súd s týmto termínom nestotožnil navrhla priznanie úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania v rozsahu 100 % a to aj v prípade, ak by súd vo vzťahu k úrokom z omeškania žalobu v časti zamietol z dôvodu, že sa jedná len o príslušenstvo istiny nepatrnej hodnoty ako aj z dôvodu, že v danej veci nie je ustálená súdna prax.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a žalovaným, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola žalobkyňi poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) vo výške 1.200,- eur. V bode 5 zmluvy, sú uvedené nasledujúce údaje: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.200,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 64,29 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2.700,18 eur, predpokladaná RPMN za úver (%): 70,00, ročná úroková sadzba úveru (%): 70,00, priemerná RPMN za úver (%): 46,06, poskytnutá čiastka revolvingu: 632,61, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.542,96, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (%): 63,31, ročná úroková sadzba revolvingu (%): 76,20. Ako účel čerpania úveru bol uvedený rekonštrukcia nehnuteľnosti. Následne v bode 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, v ktorých sa uvádza: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.200,- eur, splatnosť úveru (počet splátok): 42, mesačná splátka (vrátane úrokov): 64,29 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 2.700,18 eur, RPMN za úver (%): 69,01, ročná úroková sadzba úveru (%): 70,00, priemerná RPMN za úver (%): 46,06, poskytnutá čiastka revolvingu: 632,61, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 1.542,61, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (%): 60,48, ročná úroková sadzba revolvingu (%): 76,20, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5. Predmetnú žiadosť/zmluvu podpísala žalobkyňa ako dlžník dňa 24.09.2013 a žalovaný ako veriteľ dňa 26.09.2013.

12. Medzi stranami bola uzavretá tzv. „formulárová“, typová zmluvu. Zo žalobkyňou predloženého vyhotovenia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere je zrejmé, že k uzavretiu zmluvy nedošlo stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalobkyňa v Kežmarku dňa 24.09.2013 požiadala o úver a následne dňa 26.09.2013 v Bratislave malo dôjsť k jeho schváleniu. Najskôr teda bola dňa 24.09.2013 vypísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 tlačiva. Následne dňa 26.09.2013 žalobca vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ v zmluve o revolvingovom úvere v bode 6 údaje o schválenom úvere a vyhotovil pre žalobkyňu písomné Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi- Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX, v ktorom ako veriteľ oznámil dlžníkovi schválenie úveru. V oznámení vypísal všetky údaje o schválení úveru podľa zmluvy a navyše v ňom uviedol tiež dátum splatnosti prvej splátky - 01.11.2013 a poslednej 01.04.2017. Uvedená je tam aj periodicita splácania - mesačne s dátumom splatnosti v prvý deň v mesiaci. Zo spisu však nevyplýva, že by žalovaný toto oznámenie žalobkyňi aj doručil.

13. V spore žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je potrebné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalobkyňa zaplatila žalovanému titulom uzatvoreného úverového vzťahu vo výške 1.683,67 eur a sumou, ktorá bola žalobkyňi titulom úverového vzťahu reálne poskytnutá vo výške 1.027,21 eur, nakoľko suma vo výške 172,71 eur z úverového limitu 1.200,- eur bola už pri poskytnutí úveru odpočítaná žalovaným na Dohodu o poskytnutí služby podľa bodu 8.1 žiadosti/zmluvy. Bezdôvodné obohatenie predstavuje sumu 656,46 eur.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom k 26.09.2013 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 26.09.2013 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa bodu 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere, predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 172,79 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 89,76 eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

23. Prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktoré boli stranami predložené a predstavujú totožné listinné dôkazy bolo preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené obsahové náležitosti, a to konkrétne dodržanú písomnú formu spotrebiteľského úveru, údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o termíne splátok istiny a údaj o RPMN, ktoré patria medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere a ich absenciu zákonodarca spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

24. Ako už bolo vyššie uvedené, strany sporu uzavreli písomnú formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tým spôsobom, že najprv žalobkyňa dňa 24.09.2013 podpísala príslušný formulár označený ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere“ vyplnením časti 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ a žalovaný dňa 26.09.2013 vyplnením časti 6

tlačiva „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“. V oboch týchto častiach sú (okrem výšky RPMN) totožné údaje a to poskytnutá čiastka úveru 1.200,- eur, splatnosť úveru 42 splátok, mesačná splátka vrátane úrokov 64,29 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.700,18 eur, ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, priemerná RPMN za úver 46,06 % a poskytnutá čiastka revolvingu 1.542,96 eur.

25. Povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musia byť uvedené v zmluve, a teda musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej strán a to odhládnuť od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené iba v tzv. Oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalobkyňou a na ktoré písomne nereagovala akceptáciou tohto návrhu (nakoľko žalovaný nepreukázal opak), pričom v samotnej podpísanej zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola zachovaná spomínaným oznámením. Písomná forma zmluvy vrátane jej obligatórnych náležitostí musí byť dodržaná aj v procese kontraktácie týchto jednotlivých náležitostí zmluvy. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani zmienka napr. o termíne konečnej splatnosti úveru, splatnosti prvej splátky a poslednej splátky a deň v mesiaci, ku ktorému sú jednotlivé splátky splatné. Pokiaľ tieto náležitosti žalobca uviedol v ďalšom dokumente, teda v oznámení, bolo potrebné, aby žalobkyňa tento nový návrh žalovaného ohľadom týchto náležitostí písomne akceptovala. Vzhľadom k tomu, že chýba písomná akceptácia žalobkyne vo vzťahu napr. konečnej splatnosti úveru, splatnosti jednotlivých splátok úveru, nedošlo k písomnej dohode strán o tejto náležitosti zmluvy. Navyše právna povaha samotného Oznámenia je sporná a možno ho považovať za tzv. interný dokument. V zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere je síce v bode 2.2 uvedené, že veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru, avšak na rozdiel od bodu 13 Zmluvy, kde je uvedené, že neoddeliteľnou časťou zmluvy sú zmluvné dojednania, nie je vo vzťahu k oznámeniu nikde v zmluve uvedená inkorporačná doložka, že toto Oznámenie je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (porovnaj aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/160/2013 zo dňa 26.10.2015).

26. K jednotlivým náležitostiam zmluvy, na ktoré poukázala žalobkyňa súd uvádza:

Vo vzťahu k neprimeranej výške úrokovej sadzby v zmluve o revolvingovom úvere 70,00 % p. a. túto súd považuje za neprimeranú, v rozpore s dobrými mravmi. Ide o neprimerane vysoký úrok, ktorý presiahol mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy 26.09.2013. V období september 2013 bola priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úveroch splatných od 1 do 5 rokov 11,04 % p. a. Úrok vo výške 70,00 % je neprimerane vysoký, a preto je v rozpore s dobrými mravmi.

26. 1. Pokiaľ ide o náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, v tomto smere sa súd stotožnil s obranou žalovaného, nakoľko v zmluve je uvedená výška anuitnej splátky, t. j. splátky, ktorej výška sa počas celého obdobia splácania nemení, čiže nejde o prípad, kedy sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami. V žiadosti/zmluve, a to tak v bode 5. ako aj v bode 6. je uvedená totožná výška splátky vrátane úrokov v sume 64,29 eur. Súd sa ale na druhej strane plne stotožnil s tvrdením žalobkyne ohľadne absencie termínu splátok, keďže priamo v žiadosti/zmluve nebol vôbec určený termíny splátok. Až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je uvedený dátum splatnosti prvej splátky úveru 01.11.2013, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 01.07.2017, periodicita splácania úveru mesačná a dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania 1. Právna povaha samotného Oznámenia je však sporná tak, ako to uviedol už súd v bode 25. tohto odôvodnenia. V zmluve absentuje uvedenie termínu splátok, a preto je potrebné úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

26. 2. K náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. týkajúcej sa ročnej percentuálnej miery nákladov vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom sa uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; v tomto prípade sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne, a to jednak vo vzťahu k bodu 5. zmluvy, ktorú vyplnila žalobkyňa ako klient dňa 24.09.2013 s tým, že bod 6., ktorý obsahoval v časti RPMN iný údaj bol dopísaný a následne podpísaný bankou dňa 26.09.2013 a takto podpísanú zmluvu nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalobkyne podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahovala aj iné ako žalobkyňou žiadané podmienky. Žalovaným

ako veriteľom podpísaný návrh zmluvy možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalobkyňa už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavila (napr. na Oznamení). Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na jednej alebo na dvoch obsahovo zhodných listinách. Žalovaným doplnené (prípadne modifikované) zmluvné podmienky neboli žalobkyňou písomne prijaté, pričom konkludentné čerpanie úveru nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplývalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Preto je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

26.2.1. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RMPN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zarátat do RMPN. V predmetnej zmluve bola v bode 5 uvedená RMPN vo výške 70,00 % a bola totožná s úrokovou sadzbou úveru 70,00 %. V bode 6. bola uvedená vo výške 69,01 %, pričom výška úrokovej sadzby ostala 70,00 %. Súd tu dáva do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/672/2014, podľa ktorého je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RMPN za úver nemôže byť od nej nižšia, môže byť minimálne rovnaká. Súdu pri zadaní parametrov pre výpočet RMPN (schválená výška úveru, počet splátok, výška splátky) vyšla hodnota RMPN úveru 69,22 %. Nakoľko v zmluve absentuje správny výpočet RMPN (ak navyše ani k „dohode“ o RMPN nedošlo), vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RMPN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RMPN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RMPN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

26. 3. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termíne konečnej splatnosti musí byť uvedený určito, zrozumiteľne, presne a jasne, t. j. s uvedením presného dátumu obsahujúceho deň, mesiac a rok. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy, na akú dlhú dobu a dokedy má úver splácať, pretože práve to je účelom citovaného zákonného ustanovenia. Takýto údaj v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o termíne splatnosti prvej splátky a termínoch splatnosti splátok úveru, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku. Súd zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí síce byť obsiahnutá v jednom dokumente, ale ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmluve musí byť jasný odkaz na konkrétny dokument, ktorý by navyše musel byť odovzdaný žalobkyni ako spotrebiteľovi ešte pred uzatvorením zmluvy, čo v prípade spomínaného oznámenia veriteľa nepochybne nebolo a ani nemohlo byť (z časového hľadiska) naplnené. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/34/2017 zo dňa 22.11.2017, Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/56/2014 zo dňa 02.07.2015 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012.

26.4. K námietke neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb upravenej v bode 8.1. zmluvy o revolvingovom úvere súd konštatuje, že predmetná dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď nebola individuálne dojednaná, bola súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere, žalobkyňa nemala možnosť pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere žiadnym spôsobom ovplyvniť, či uzavrie zmluvu o revolvingovom úvere vrátane bodu 8.1. zmluvy. Navyše poplatok za poskytnutie služby odkladu splátok podľa názoru súdu vzhľadom k výške poskytnutého úveru je neprimerane vysoký (výška úveru 1.200,- eur, poplatok podľa bodu 8.1. 172,79 eur pri odklade splátok úveru, 89,76 eur pri odklade splátok revolvingu). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky

rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom vo veci sp. zn. 9C 140/2013 zo dňa 04.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2015.

27. K tvrdeniu žalobkyne, že jej bola v skutočnosti poskytnutá suma vo výške 1.027,21 eur a nie suma vo výške 1.200,- eur, ku ktorej žalovaný uviedol, že poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale aj každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie; súd poukazuje na to, že je rozhodujúce, aká bola skutočná výška poskytnutého úveru spotrebiteľovi, nie výška úveru uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V rozsudku Súdneho dvora EÚ z 21. apríla 2016 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a. s., je uvedený, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V tomto konkrétnom prípade si žalovaný započítal zo sumy 1.200,- eur sumu 172,79 eur s poukazom na bod 8.1 žiadosti/zmluvy, ktorá zmluvná podmienka bola rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C 140/2013 zo dňa 04.09.2014 vyhlásená za neprijateľnú.

28. Súd ustálil, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje písomnú formu a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto úver podľa § 11 ods. 1 je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ titulom bezúročnej a bezpoplatkovej zmluvy o revolvingovom úvere žalobkyňa zaplatila sumu 1.683,67 eur (čo vyplýva aj z Karty klienta na čl. 11 spisu) a úver bol poskytnutý vo výške 1.027,21 eur, rozdiel 656,46 eur, predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný žalovaný vydať žalobkyni. Žalovaný vo svojom vyjadrení vo vzťahu k výške žiadanej bezdôvodného obohatenia nič iné neuviedol. Súd mal preto za to, že výška žiadanej sumy je nesporná, a preto žalovaného zaviazal na jej plnenie v celom rozsahu.

29. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Súd priznal žalobkyni uplatnený úrok z omeškania od 13.03.2018, pričom za prvý deň omeškania považoval deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému, ktorým dňom už žalovaný preukázateľne vedel o tom, že si žalobkyňa voči nemu uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia a týmto dňom ho už mohol aj splniť. Výška úroku z omeškania k 13.03.2018 bola v súlade s citovanou právnou úpravou 5 % p. a.

33. V časti uplatnenia úroku z omeškania žalobkyňou od dňa 13.10.2016 uvedeného v podanej žalobe, resp. od 17.02.2017 uvedeného na pojednávaní súdu súd žalobu zamietol, nakoľko mal za to, že žalovaný sa preukázateľne dostal do omeškania až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, pričom žaloba mu bola doručená dňa 12.03.2018.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žalobkyňa bola neúspešná len v nepatrnnej časti úroku z omeškania, ktoré tvorí príslušenstvo istiny. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.